

שעיר, וַיֹּשֶׁרְאֵל אָמֵרִי לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שׁוֹמֵר,
מה פָּלוּחָה, מה תְּהָא עַלְזָן מִן גָּלוּתָא דָא, דְּדַמֵּי
לְחַשּׁוֹכָא דְּלִילִיא. מה כְּתִיב, אָמֵר שׁוֹמֵר, דָא
קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָתָא בְּקָרָה, בְּכָר נְהִירָנָא לְבוֹ
בְּגָלוּתָא דְּמִצְרָים, וַאֲסִיקָנָא לְבוֹ וְקָרִיבָה יַתְבּוֹן
לְפּוֹלְחָנִי, וַאֲוֹרִיתָא יְהִבָּית לְבָזָן, בְּגַין דְּתַזְבִּין לְחַיִּי
עַלְמָא. שְׁבָקְתּוֹן אֲוֹרִיתִי, וְגַם לִילָה, אֲעַלְנָא לְבוֹ
בְּגָלוּתָא (ס"א דְּבָבָל, וַאֲסִיקָנָא לְבוֹ. שְׁבָקְתּוֹן אֲוֹרִיתִי בְּמַלְקָדְמָיו, אֲעַלְנָא לְבוֹ
בְּגָלוּתָא) בְּמַלְקָדְמָיו. אם תְּבֻעֵין בְּעֵי בְּמַה דָּאת
אָמֵר, (ישעה לד) דְּרָשָׁו מַעַל סְפָר יְיָ וְקָרָאו, וְתַפְנוּ
תְּשַׁבְּחוּן בְּמַה תְּלִיא גָּלוּתָא דְּלָבָזָן, וְגַזְוָלה דְּלָבָזָן,
וּבְדִי תְּבֻעֵין בָּה, הִיא תִּמְאָה וְתִבְרִיז קְמִינָיו. שׁוּבוּ
אָתָיו. שׁוּבוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וּמִיד אָתָיו וְאֲקָרִיבוּ
לְגַבָּאי. (נ"א וּבְרוֹא דְּהָאִי קָרָא)

לשון הקודש

פסוק זה פרשווה על גָּלוּת יִשְׂרָאֵל
שְׁיוֹשְׁבִים בְּתוֹךְ בְּנֵי שָׁعֵר, וַיֹּשֶׁרְאֵל
אָוּמְרִים לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹק-הוּא: שִׁמְרָה מִ
פָּלוּחָה - מה יְהִי עָלֵינוּ מִהְגָּלוּת הַזָּו
שְׁדוֹמָה לְחַשְׁכַת הַלִּילָה? מה בְּתִיב?
אָמֵר שִׁמְרָה. זה הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹק הַזָּו. אָתָא
בְּקָר - בְּכָר הָאָרְתִּי לְךָ בְּגָלוּת מִצְרָים,
וְהַעֲלִיתִי אֶתְכֶם וְקָרְבָתִיכֶם לְעַבּוֹרָתִי,
וְנַתְתִּי לְכֶם תָּרָה בְּרִי שְׁתִּזְבּוּ לְחַיִּים

וּבְהָאִי קֹרֵא בְּתִיבַּ, מִשְׁא דּוֹמָה. וְרֹזֵא דָא, בְּשִׁית דֶּרֶגְיוֹן נְבוֹאָה (בְּחַמְשָׁה אֲרָחִין) אֲתַמְר לְנְבִיאִי. בְּמַחְזָה. בְּחַזּוֹן. בְּחַזּוֹן. בְּחַזּוֹת. בְּדָבָר. בְּמִשְׁא. וּכְלָהוּ חַמְשָׁא כְּלָהוּ כְּמַאַן דְּחַמְיִ בְּתַר בּוֹתָלָא, הַחְוֵא נְהִירֵי דְּנָהָרָא. וּמְנַהּוֹן, כְּמַאַן דְּחַמְיִ נְהֹרָא דְּשִׁמְשָׁא מְנוֹעַ עַשְׁשִׁיתָא. אֲבָל מִשְׁא, הַנוּ, פְּדַ מְטֵי הַהּוֹא נְהֹרָא בְּטוֹרָה סְגִי וְאִיטְרָה מְלוֹוי עַלְוי, דָּלָא יְכִיל לְאַתְגְּלִיא לִיה, בְּמַה דָּאת אָמֵר, (בָּמְדִבָּר י"א) לְשֻׁום אַת מִשְׁא כָּל הַעַם הַזֶּה עַלְיִ.

וּבְגִינַּן כֵּה, מִשְׁא.

וְהַבָּא מִשְׁא דּוֹמָה, טוֹרָה סְגִיאָה, דָּלָא יְכִיל לְאַתְגְּלִיא וְאִידּוֹ נְבוֹא בְּלָחִישׁוֹ, וּקְיִמָּא בְּלָחִישׁוֹ. אֲלֵי קוֹרֵא מִשְׁעִיר הַבָּא לֹא אַתְגְּלִיא מַאַן אָמֵר אֲלֵי קוֹרֵא מִשְׁעִיר. אֵי קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵי נְבוֹא מִהִימְנָא. אֲבָל נְבוֹא דָא וְדָאי קְיִמָּא

לשון הקודש

וּבְפִטְמָקֵךְ וְהַבָּתוֹבָה, מִשְׁא דּוֹמָה. וּסְוד וְהַבְּשִׁשָּׁה דְּרָגוֹת שֶׁל נְבוֹאָה (בְּחַמְשָׁה דָּרְכִים) נְאָמֵר לְנְבִיאִים: בְּמַחְזָה. בְּחַזּוֹן. בְּחַזּוֹת. בְּדָבָר. בְּמִשְׁא. וּכְלָהוּ חַמְשָׁה כְּלָהוּ בְּמַיְשָׁרָה שְׂרוֹאָה אַחֲרֵי הַפְּתַל אָתוֹת הַאֲוֹר שְׁמָאִיר, וּמְהַמְּבָנָה בְּמַיְשָׁרָה אַוְרָה הַשְּׁמַשׁ מְתוֹזָה עַשְׁשִׁיתָא. אֲבָל מִשְׁא הַזֶּה בְּאַשְׁר מְגַעֵּעַ אָתוֹת אַוְרָה בְּטוֹרָה רַב

בְּלֹחִישׁוֹ, גו רָזָא דְמַהִימְנוֹתָא עַלְּאָה, וּמְגֹו רָזָא סְתִיְמָאָה, נְבִיאָה מְהִימָּנָא אָמֵר, דְלִיהָ חֹהָה קְרָא קְלָא בְּרָזָא דְמַהִימְנוֹתָא, וְאָמֵר אַלְיִ קְוִירָא מְשֻׁעִיר. (דף ק"ל ע"א) **כַּמָּה דָּאַת אָמֵר**, (דברים לג) זְוָרָה מְשֻׁעִיר לְמוֹ. וְלֹא בְּתִיב זְוָרָה לְשָׁעֵיר, בְּגַיְן בְּרָזָא דְמַהִימְנוֹתָא הָכִי אֲיוֹהוּ, דְרָגֵין מְגֹו דְרָגֵין, אַלְיִן פְּנִימָאִין מְאַלְיִין, קְלִיפָּה גו קְלִיפָּה, וּמְזָהָא גו מְזָהָא.

וְהָא אָזְקִימָנָא, דְבִתִּיב, (יחזקאל א) וְהָנֶה רִוִּיחַ סְעַרְתָּה בָּאָה מִן הַצְּפֹן, הָא דְרָגָא חַד. עַנְוָן גָּדוֹל, הָא דְרָגָא אַחֲרָא. וְאַשׁ מְתַלְקָחָת, הָא דְרָגָא תְּלִיתָאָה. וְנוֹגָה לוֹ סְבִיב, הָא דְרָגָא רְבִיעָאָה. וְלֹבֶתֶר וּמְתוֹבָה בְּעֵין הַחַשְׁמָל. וְלֹבֶתֶר וּמְתוֹבָה דְמֹות אֶרְבָּע חִיּוֹת הָא דְרָגֵין גו מְדָרָגֵין (פ"א דְרָגֵין).

לשון הקודש

קְלִיפָּה, וּמְחַ בְּתוֹךְ מַתָּה. וְתָרִי בְּאַרְנוֹג, שְׁבָתוֹב (יחזקאל א) וְהָנֶה רִוִּיחַ סְעַרְתָּה בָּאָה מִן הַצְּפֹן - הָרִי דְרָגָה אַחֲת. עַנְוָן גָּדוֹל - הָרִי דְרָגָה אַחֲרָת. וְאַשׁ מְתַלְקָחָת - הָרִי דְרָגָה שְׁלִישִׁית. וְנוֹגָה לוֹ סְבִיב - דְרָגָה רְבִיעִית. וְאַחֲרָה, וּמְתוֹבָה בְּעֵין הַחַשְׁמָל. וְאַחֲרָה כָּה, וּמְתוֹבָה רִבְעָה חִיּוֹת. הָרִי דְרָגָות וּמְתוֹבָה דְמֹות אֶרְבָּע חִיּוֹת. הָרִי דְרָגָות בְּתוֹךְ מְרָגָנוֹת (הרגנות).

הַקְּרוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אָם נְבִיא נְאָמֵן. אָבֵל נְבִיאָה זו וְדֹאי עֹמֶדֶת בְּלָחֵשׁ תֹּזֶק סּוֹד הַאֱמֹנוֹת הַעַלְיוֹנָה, וּמְתוֹךְ סּוֹד נְסָפָר אָמֵר הַנְּבִיא הַנְּאָמֵן שְׁלוֹ הִיה קְוִירָא קְוִיל בְּסּוֹד הַאֱמֹנוֹת, וְאָמֵר אַלְיִ קְוִירָא מְשֻׁעִיר, כְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (דברים לג) זְוָרָה מְשֻׁעִיר לְמוֹ, וְלֹא בְּתוֹב זְוָרָה לְשָׁעֵיר, מְשֻׁומָם שְׁפָוד הַאֱמֹנוֹת בְּכָךְ הוּא, דְרָגוֹת מְתוֹךְ דְרָגוֹת, אַלְהָ פְּנִימִים מְאַלְהָ, קְלִיפָּה בְּתוֹךְ

אָוֶף הַכֹּא, כִּד אֲתַגְלִיָּא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לִיְשָׂרָאֵל, לֹא אֲתַגְלִיָּא אֶלְאָ מִפּוֹ דָרְגֵינוֹ
אֵלֵין. מִסּוּנִי בָּא, דָרְגָא דְהֹוה טְמִירָא יִתְיר, וַלְבָתֵּר
אַצְטְּרִיךְ לְאֲתַגְלִיָּא. וַיֹּאמֶר וּזְרָחַ מִשְׁעִיר, הָא דָרְגָא
אַחֲרָא, דָאֵיהוּ בְּאֲתַגְלִיָּא יִתְיר, קָלִיפָא דְשְׁרִיאָא עַל
גַּב מֹזְחָא. וַלְבָתֵּר הַוּפִיעַ מַהְרָ פָאָרָן, הָא דָרְגָא
אַחֲרָא. וַלְבָתֵּר וְאַתָּה מִרְבָּבּוֹת קָדֵשׁ, דָא שְׁבָחָא
דְכָלָא, דָאָף עַל גַּב דְאֲתַגְלִיָּא מִכֶּל אֵלֵין דְרֵגִין,
מִהַהּוּא אַתָּר דְהֹוּא עֲקָרָא דְכָלָא, שְׁרִי לְאֲתַגְלָא
מַגִּיה. מִאָנוּ אַתָּר אֵיהוּ. מִרְבָּבּוֹת קָדֵשׁ אֵיהוּ, אִינּוֹן
דְרֵגִין עַלְאיָן לְעַילָּא, (לעילא) אָוֶף הַכֹּא אֶלְיָי קֹרָא
מִשְׁעִיר, מִהַהּוּא דָרְגָא דְקָאָמָרָן, דְאַתְּרָבָק לְעַילָּא.

שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה שׁוֹמֵר מַה מְלִיל. שׁוֹמֵר דָא
מִטְּטוֹרָן, (שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל) וּכְתוּב, (משל נז) וִשׁוֹמֵר

לשון הקידוש

אָפְכָאָן, בְּשַׁהְתַּגְלָה הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לִיְשָׂרָאֵל, לֹא הַתַּגְלָה אֶלְאָ מִתּוֹךְ דְרֵגִות
הַלְּלָג. מִסּוּנִי בָּא - דָרְגָה שְׁהִתְהַגֵּה יוֹתֵר
גַּסְפָּתָה, וְאַתָּר בָּהּ הַצְטְּרָבָה לְהַתְגִּלוֹת.
וַיֹּאמֶר וּזְרָחַ מִשְׁעִיר - הָרִי דָרְגָה אַחֲרָת
שְׁהִיא יוֹתֵר בָּגְלִיָּי, קָלִיפה שְׁשׁוֹרָה עַל
גַּבְיוֹ הַמְתָה. וְאַחֲרָת בָּהּ, הַוּפִיעַ מַהְרָ פָאָרָן
- הָרִי דָרְגָה אַתָּרָת. וְאַחֲרָת בָּהּ, וְאַתָּה
מִרְבָּבָת קָדֵשׁ - וְזֹה שְׁבָח שֶׁל הַבָּל.

אדני יכבר, וְדֹא רָזָא דְשַׁלְטָא בְּלִילִיא. מה מליילה שומר מה مليיל, מה בין האי להאי. אלא, פלאה. חדר, אבל בחולקא דא, שלטא סטרא אחרא. ובחולקא דא, לא שלטא כלל. ליל, אצטראיך לנטרא, דבטיב, (שמות יב) ליל שמורים הויא, ועל דא חסרה, וְדֹא אֵיתָיו כֵּד עַל לִילִיא, עד דאתפלג. מפלגו ליליא ולהלה, שלטא לילה בה' דבטיב ניהי בחצי הלילה. הויא הלילה חזה. (תהלים קלט) ולילה ביום יאיר וגוי. ובגין בה, שומר מה مليילה שומר מה مليיל.

אמר שומר. אשכחנא בספרא דאדם, מה בין ויאמר לאמר. ניאמר לעילא. ואמר לחתטא, ולא משה אמר. מאן אמר, אמר שומר, דא מטrown. אתה בקר, דא צלוותא דשחרית דאייה שלטנו דיממא, ההוא דשליט על ליליא.

לשון הקידוש

ושמר אדני יכבר, וזה הסוד שליט לילה בה, שבתוב ויהי בחצי הלילה. מה مليילה שמר מה مليיל, מה בין זה לזה? אלא הכל אחד, אבל בחלק הזה שליט הצד الآخر, ובחלק השני לא שליט כלל. ליל אריך לשמיירת, שבתוב (שמות יב) ליל שמורים הויא, ועל זה חסרה, וזהו בשנוגנס הלילה עד שפנקלק. מחות הלילה והלה שולט

אמר שמר. מצאנו בספרו של אדם, מה בין ויאמר לאמר? ויאמר למעלת, ואמר למטה. ואל משה אמר - מי אמר? אמר שמר, זה מטrown. אתה

וְאֵי תִּמְאָ דָאַיְהוּ אֲתִי בְּלַחְזֹדֶזֶי, וְאַתְּפִרְשׁ דָבָר
מְפֻזְקָבָא, הָא כְּתִיב וְגַם לִילָה, תְּרוּוּיְהוּ בְּחַדָא,
וְלֹא מְתִפְרֵשֵין דָא מַן דָא ?עַלְמַיִן. וְקַלָא דָא
קָרֵי בְּמַלְיָן אַלְיָן, אֲתָא בְּקָר וְגַם לִילָה תְּרוּוּיְהוּ
זָמִינָן לְגַבְיוּבָו.

מִכְאָן וְלֹהֲלָאָה אָם תְּבָעָיוֹן בְּעֵי. אָם תְּבָעָיוֹן
בְּעוֹתְכָוֹן בְּצָלוֹ קְמִי מְלָבָא קְדִישָא, בְּעֵי,
צָלוֹ וּבְעֵזֶבֶן, וְתוּבוֹ לְגַבְיוּ מְאִירִיכָוֹן. אֲתִי,
כְּמַאָן דִזְמִינָן לְקַבְלָא לְבָנָיו, וְלַרְחָמָא עַלְיָהוּ. אָסָף
הָכִי קְדָשָא בְּרִיךְ הוּא, בְּקָר וְגַם לִילָה, קָרָא וְאָמָר
אֲתִי. זֶבָאָה עַמָּא קְדִישָא, דְמְאִירִיכָוֹן בְּעֵי עַלְזָן,
וְקָרָא לוֹן לְקַרְבָּא לוֹן לְגַבְיהָ.

בְּדִין עַמָּא קְדִישָא, בְּעָאן לְאַתְּחָבָרָא, וְלֹא עַלְאָ
בְּבִי בְּגִינְשָׂתָא. וְכָל מַאָן דְאַקְדִים בְּקַדְמִיתָא,

לשון הקידוש

בְּקָר – זו תפלה שחרית שהיא שלטונו
הקדוש – בעי, התפללו ובקשו
בקשותכם ושובו לרבותכם. אֲתִי – בְּמַי
של היום, אותו ששלט על הלילה. ואם
האמיר שהוא בא לבזו ונפרד הזכור
מהנקבה, הרי בתרוב וגַם לִילָה – שניהם
באחד, ולא נפרדים זה מזה לעולמים.
וקול זה קורא במלים הָאַלְהָה: אֲתָא בְּקָר
וְגַם לִילָה, שניהם מופנים אליהם.
מִפְאָן וְהֲלָאָה, אָם תְּבָעָיוֹן בְּעֵי. אָם
תְּבָקְשׁוּ בְּקַשְׁתָכָם בְּתִפְלָה לְפִנֵי הַמֶּלֶךְ

אתהבר בשביגתא בחבורה חדא. תא חוו, זה הוא קדמאתה דאשתחבה בגין בניו, (וואריך בגין בניו) ובאה חולקיה, דאייהו כיימא בדרגא צדיק בהדי שביגתא. ודא איהו רוז (משל ח) ומישורי ימצאנני. דא סליק בסליק עלה. זאי תימא, הא תנינן בשעתא דקדושא בריך הוא אתי לב בגין בניו, ולא אשכח תפון עשרה, מיד כועס. אתה אמרת הוא חד דאקדים, אתהבר בשביגתא, וקיימא בדרגא צדיק.

אלא, למלאו דשדר לכל בני מטה, דישתבחו נעמיה ביום פלון, בדור פלון. עד דהו מזמננו גרמייהו אינון בני מטה, אקדים חד אתה לההוא אחר. בין כד יבין כד אתה מלאו, אשכח לההוא בר נש דאקדים תפון, אמר ליה, פלון בני

לשון הקידש

שאortsו אחד שטקרים, מתרבר בשכינה
וועמד בדרגת צדיק?!

אלא, למלה ששלח לכל בני העיר
שיטכאו עמו ביום פלוני במקום פלוני.
עד שעיו מונגים את עצם אותם בני
העיר, הקדים אחד ובא אל אותו מקום.
בינותים בא המלה ומצא את אותו איש
שהקרים לבא לשם. אמר לו, איך הם
פלונים בני העיר? אמר לו, מורי, אני

בראשונה, מתרבר עם השכינה בחבור אחד. בא וראה, אותו ראשון שנמצא
בבית הכנסת (פעריך בית הכנסת) – אשרי
חלקו, שהוא עומד בדרגת צדיק עם
השכינה. וזהו סוד (משל ח) ומישורי
ימצאנני. זה עולה במעלה עליונה. ואם
התامر, הרי שניינו, בשעה שהקרוש
ברוך הוא בא לבית הכנסת ולא מוציא
שם עשרה, מיד כועס. אתה אמרת,

מַתָּא אֵן אִינּוֹן. אָמֵר לֵיה, מֵאָרִי, אֲנָא אַקְדִּימָנָא מַפְרִיחָהוּ, וְהָא אִינּוֹן אֶתְאָן אַבְתָּרָאִי לְפֻקּוֹדָא דְמַלְכָא. כְּדִין, טָב בְּעִינִי מַלְכָא, וַיְתִיב תִּפְנַן בְּהַדִּיחָה, וְאַשְׁתָּעֵי עַמִּיה, וְאַתְּעַבֵּיד רְחִיכָּמָא דְמַלְכָא. בֵּין כֵּה (דף קל"א ע"ב) וּבֵין כֵּה, אָתוּ בְּלֵ� עַמִּיא, וְאַתְּפִים מַלְכָא עַמְהֹזָן, וְשָׂדָר לֹזָן לְשָׁלָם. אָבָל אֵי אִינּוֹן בְּגַי מַתָּא לֹא אֶתְיַיָּן, וְתַדְּלֵא אַקְדִּים לְאַשְׁתָּעֵי קְמִי מַלְכָא, לְאַתְּחֹזָה בְּגִנְיִיהוּ דְהָא בְּלָהוּ אֶתְיַיָּן. מִיד בְּעֵיסָר וְגַי מַלְכָא.

אוֹפֵה הַכָּא, בֵּין דְּחָדָר אַקְדִּים, וְאַשְׁתָּבָח בְּבַיִ בְּגִנְיִתָּא, וְשִׁבְגִּנְתָּא אֶתְיָא וְאַשְׁבָח לֵיה, כְּדִין אֶתְחַשֵּׁב בְּאַלוֹ בְּלָהוּ אַשְׁתָּבָחוּ תִּפְנַן. דְהָא דָא אָוֹרֵיךְ לֹזָן תִּפְנַן. מִיד אֶתְחַבְּרָת עַמִּיה שִׁבְגִּנְתָּא, וַיְתִיבֵי בְּזֹוֹגָא חָדָר, וְאַשְׁתָּמֹדָע בְּהַדִּיחָה, וְאַותִיב לֵיה בְּדַרְגָּא דְצִדִּיק. וְאֵי חָד לֹא אַקְדִּים וְלֹא אַשְׁתָּבָח

לשון הקודש

יבאנו, מִיד בּוּסָם וּרוֹגָנו הַפְּלָךְ. הקדמָתִי מֵהֶם, וְהָרִי הֵם בְּאַיִם אַחֲרֵי לְפֻקּוֹדָת הַפְּלָךְ. וְאֵו הַוּטָב בְּעִינִי הַפְּלָךְ, אַפְּ בָּאָן, בֵּין שָׁאָדָר הַקְּדִים וּנְמַצָּא וַיּוֹשֵׁב שֶׁם עַמוֹ וּמְרַבֵּר עַמוֹ, וְנַעֲשָׂה אֲהֹוב הַפְּלָךְ. בִּינְתִים בָּאוּ בְּלֵהֵם, וְהַתְּפִים עַמָּם הַפְּלָךְ וּשְׁלַח אַוְתָם לְשָׁלוּם. אָבָל אִם אָוְתָם בְּנֵי הָעִיר לֹא בְּאַיִם, וְאַחֲרֵי לֹא מִקְדִים לְדַבֵּר לִפְנֵי הַפְּלָךְ לְהָרֹאות בְּשִׁבְילָם שְׁהָרִי בָּלָם

תפָנָן, מַה בְּתִיב, (ישעה כ) מַדְיוֹעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ. וְאֵין עֲשֶׂרֶת לֹא בְּתִיב, אֶלָּא וְאֵין אִישׁ, לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדָּאי, לְמַחְיוֹן גַּבָּאי, בָּמָה דָּאָת אָמָר אִישׁ הָאֱלֹהִים לְמַחְיוֹן בְּדִרְגָּא דְצִדִּיק.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְאַשְׁתָמֹודָע בְּהַדָּיה, וְשָׁאַיל עַלְזָוִי, אֵי יוֹמָא חַד לֹא אָתִי, בָּמָה דְאַוְקִימְנָא, דְבְתִיב, (ישעה נ) מַי בְּכֶם יִרְאֵי שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עַבְדוֹ. וְהָא אַתְעַרְנָא בְּהָאִי דְבְתִיב, אַלְיִ קֹוְרָא מִשְׁעִיר, דְהָא דִרְגָּא בְתַר דִרְגָּא, דִרְגָּא גַוְ דִרְגָּא, הַהְוָא שׁוֹמֵר, קֹוְרָא בְחִילָא בְכֶל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְדָא אִיהוֹ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עַבְדוֹ, עַבְדוֹ, דָא מִטְטָרוֹן. וּבְגִינּוֹן כֵּד, וּבְפָאָה אִיהֵי מַאן דְאַקְדִּים לְבִי בְנִישְׁתָּא, לְסַלְקָא בְּהַהְוָא דִרְגָּא עַלְאָה דְקָאָמָרָן.

פָּד אָתִי צְפָרָא, וַצְבּוֹרָא אַשְׁתְּבָחוּ בְּבִי בְנִישְׁתָּא,

לשון הקודש

נִמְצָא שֶׁם, מַה בְּתֻובָ? (ישעה ס) מַהוּע בָּאתִי וְאֵין אִישׁ, כָּתְבָה שְׁבָתוֹב, אַלְיִ קֹרָא מִשְׁעִיר, שְׁהָרִי דְרָגָה אַתְרָה דְרָגָה אֶלָּא וְאֵין אִישׁ, לְהַתְחַבְּרָה עַמִּי לְהִיּוֹת אַלְיִ, בָּמוֹ שָׁנָאָמָר אִישׁ הָאֱלֹהִים, לְהִיּוֹת עַבְדוֹ. עַבְדוֹ זֶה מִטְטָרוֹן. וְלֹכֶן אֲשֶׁרִי הַמִּקְדִּים לְבִתְהַבְּסָת, לְעַלוֹת לְאותָה הַרְגָּה עַלְיָנָה שָׁאָמָרָנוּ. **כְּשַׁבָּא הַבָּקָר וַהֲצֹבֵר נִמְצָאים בְּבִית**

בְּדִרְגָּת צִדִּיק. **וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁנוֹדָע עַמָּה, וְשׂוֹאָלָת עַלְיוֹ אָם יוֹם אֶחָד לֹא בָא, בָּמוֹ שְׁבָאָרָנוּ, שְׁבָתוֹב (שם) מַי בְּכֶם יִרְאֵי ה' שְׁמֵעַ בְּקוֹל**

בעו לאשתחאה בשירין ותושבחן דוד. וזה אוקימנא, סדורא איהו לאתערא רחימו לעילא ותתא, לאתקנא תקונין, ולאתערא חדוה. דהא בגין דא לינואי מתרערי לאתערא רחימו וחדוה לעילא, באינז שירין ותושבחן.

ומאן דמשתעי בבי בגישתא במליין דחול, ווי ליה, דאחיי פרודא, ווי לית דגרא מהיימנotta. ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל. דאחיי דהא לית (לייה) אללה, ולא אשתחח תפָן, (לית ליה חולקה בה) ולא דחיל מגיה, ואנהייג קלנא בתקונא (ס"א בתקייפא) עלאה דלעילא.

דהא בשעתא דישראל מסדרי בבי בגישתא, סדורא דשירין ותושבחן וסדרא דצלותא, בדין מתבנשי תלת משרין דמלאכי עלאי.

לשון הקודש

הבנשת – אוילו שפראה פרוד. אוילו שנרע את האמונה. אוילו שאין חלק באלהי ישראל. שפראה שחררי אין לעאלות תקונים ולעוזר שמחה, שחררי בשכיב זה הלוים מתרוערים לעוזר אהבה ושמחה למעלת באותם שירותות. שחררי בשעה שישראל מסדרים בבית הבנשת סדור של שירותות ותשבחותomi שפראבר בבית הבנשת בדורי חל

מִשְׁרִירִיתָא חֲדָא, אַינְנוּ מֶלֶאכִין קְדִישֵין (עלאי) דְקָא
מִשְׁבָּחָו לְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא בִּימְמָא, בְּגַנְוּ דָאִית
אַחֲרֵנִין דְקָא מִשְׁבָּחָו לְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּלִילִיאָ.
וְאַחֲרֵנִין (ס"א ואילך) אַינְנוּ דְקָא מִשְׁבָּחָו לְקוֹדֵשָׁא
בָּרוּךְ הוּא, וְאַמְרֵין שִׁירֵין וְתוֹשְׁבָּחָו בְּהַדִּיחָה
דִּישְׂרָאֵל בִּימְמָא.

מִשְׁרִירִיתָא תְּנִינָא, אַינְנוּ מֶלֶאכִין קְדִישֵין,
דִּמְשֻׁתְּבָחֵי בְּכָל קְדוֹשָׁה וּקְדוֹשָׁה
דִּישְׂרָאֵל, מִקְדְּשֵׁי לְתַתָּא. וּבְשִׁוּלְטָנָא דְלָהּוֹן, כָּל
אַינְנוּ דִמְתָעָרִין בְּכָל אַינְנוּ רַקְיעֵין, (ס"א היכלין) בְּהַהִיא
צָלוֹתָא דִּישְׂרָאֵל (ס"א דמיושב).

מִשְׁרִירִיתָא תְּלִיתָה אַינְזָן עוֹלָמָתָן עַלְאַיָּן. דְקָא
מִתְתְּקָנֵי עַם מִטְרוֹנִיתָא, וּמִתְתְּקָנֵי לְה
לְאַעַלָּא לְה קָמֵי מְלָכָא, וְאַלְיָן אַינְזָן מִשְׁרִירֵין עַלְאַיָּן

לשון הקידוש

וסדור התפללה, או מתרגשים שלש מהנה מהנה שניים מלאים קדושים
מחנות של מלאים עליונים. מהנה אחד הם מלאים קדושים (עליהם)
שמשבחים את הקדוש ברוך הוא ביום, משום שיש אחרים שמשבחים את
הקדוש ברוך הוא בלילה. ואחרים (עליהם)
הם שמשבחים את הקדוש ברוך הוא
ואומרים שירות ותשבחות עם ישראל
ביום.

על בָּלְהוּ. וּבָלְהוּ מִתְתַּקְנִי, בְּסֶדֶרֶא דִיְשְׁרָאֵל
הַמִּתְתַּקְנִי לְתֹתְא, בְּאַיִזְוֹן שִׁירְיוֹן וְתוֹשְׁבָהָן, וּבְהַחִיא
צְלוֹתָא דְקָא מְצָלוּ יִשְׂרָאֵל. בֵּין דָאַלְיָן תִּלְתָּ
מִשְׁרְיוֹן מִזְדְּמָנָן, כְּדֵין יִשְׂרָאֵל פְּתַחְיִ שִׁירְתָּא, וּזְמָרִי
קְמִי מַאֲרִיחָן. וּבְהַחִיא מִשְׁרִיקִיתָא חָדָא, דֵי מִמְנָא
לְשִׁבְחָא לְמַאֲרִיחָן בִּימָא, אַזְדְּמָנָן עַלְיָהוּ, וּזְמָרִי
עַמְהָוָן בְּחָדָא, בְּאַיִזְוֹן שִׁבְחִי דְדוֹד מַלְכָא, וְהָא
אָזְקִימָנָא מְלִי.

בְּהַהְוָא זְמָנָא דְמַסִּיכִי יִשְׂרָאֵל שִׁבְחִי דְאַיִזְוֹן
תְּשִׁבְחָן דְדוֹד, כְּדֵין תְּוֹשְׁבָהָתָא דְשִׁירְתָּא
דִימָא, בְּמָה דָאָזְקִימָנָא. וְאֵי תִימָא, הָאֵי תְּוֹשְׁבָהָתָא
אַמְמִאי אֵיהִ בְּתַקְוָנָא בְּתִרְיִיתָא בְּתַרְ שִׁבְחִי דְדוֹד,
וְהָא תֹּרָה שִׁבְכָתָב, אַקְדִּימָת לְתֹרָה שִׁבְעָל פָּה,
וְאַקְדִּימָת לְגִבְיאִים, וְאַקְדִּימָת לְבִתּוּבִים, זְכָמָה

לשון הקידוש

המתקנות הֻלְּיוּגִים על פָּלָם. וכָּלָם
מִתְתַּקְנִים בְּסֶדֶר שִׁיְשְׁרָאֵל מִתְתַּקְנִים
לִמְטָה, בָּאוֹתָם שִׁירָות וְתִשְׁבָחוֹת
וּבְאַוְתָה תְּפָלָה שְׁמַתְפָּלְלִים יִשְׂרָאֵל. בֵּין
שְׁפֹזְדָמָנִים שְׁלַשֶּׁת הַמִּתְחָנוֹת הַלְּלוֹת, אוֹ
יִשְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה וּמוֹמָרִים לִפְנֵי
רְבוּנָם. וְאַוְתָה מִחְנָה אֶחָד, שְׁמַמְנָה
לִשְׁבָח אֶת רְבוּנָם בַּיּוֹם, מִזְדְּמָנָה
עַלְיָהָם וּמוֹמָרִים עַמּוּם בְּאֶחָד בָּאוֹתָם

דָּאַקְדִּימָת, הֲכִי אַצְטְּרִיךְ לְאַקְדִּמָא. (נ"א בשיירתא).

אֶלָּא, מִגּוֹ דְּבָנָסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אָתַּתְקָנָת אֶלָּא
מִתּוֹרָה שְׁבָכְתָב, מִשּׁוּם הֲכִי אַצְטְּרִיךְ
לוֹמֶר לְה בְּשִׁירוֹתָא דְּתָקְוָנָה, וְהָאִי תְּוִשְׁבָחָתָא
מַעַלְיאָ, מִכֶּל שְׁאָר תְּשִׁבְחוֹן דְּעַלְמָא. וְאֵהִי לֹא
אָתַּתְקָנָת מַפְלָהוּ, בִּמְהָ דָאַתְקָנָת (דף קל"ב ע"א)
מִתּוֹשְׁבָחָתָא דָא. וּבְגַין דָא, אֵהִי סְמוֹךְ לְצַלּוֹתָא
דְּמִיּוֹשָׁב, בִּמְהָ דָאָזְקִימָנָא.

בָּה שְׁעַתָּא כְּד שִׁירָתָא דִימָא אָתְמָר, מִתְעַטְרָא
בְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל בְּהָ הוּא בְּתָרָא, דִזְמִין קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְאַעַטְרָא לְמַלְכָא מִשְׁיחָה, וְהָ הוּא בְּתָרָא
גְּלִיפָא מְחַקְקָא בְּשִׁמְהָן קָדִישָׁן, בִּמְהָ דָאַתְעַטְרָא
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָ הוּא יוֹמָא דְאַעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל יְתִ
יְמָא, וְאַטְבָע לְכָל מִשְׁרִין דְפִרְעָה וְפִרְשָׁוּהִ. בְּגַין

לשון הקודש

לְבַתּוּבִים, וּכְמוֹ שְׁקוֹדְמָת - כְּד אַרְיךְ וְלִבְנָן הִיא סְמוֹכָה לְתִפְלָת מִישָׁב, כְּמוֹ
שְׁבָאָרָנוּ.

לְהַקְדִּים (בשיה?)?

אֶלָּא מִתּוֹךְ שְׁבָנָסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְקָנָת
אֶלָּא מִתּוֹרָה שְׁבָכְתָב, מִשּׁוּם כְּד אַרְיךְ
לוֹמֶר אָוֹתָה בְּרָאשֵׁת תָּקָוָנָה, וּוּ
הַתְּשִׁבָּחָת הַמְּעֻלָּה מִכֶּל שְׁאָר
הַתְּשִׁבָּחוֹת שְׁבָעוֹלָם. וְהָא לֹא הַתְּקָנָה
מַפְלָן בְּמוֹ שְׁהַתְּקָנָה מִתְּשִׁבָּחָת הַזּוּ,

דא, בָּעֵי בֶּרֶגֶשׂ לְשֹׁוֹאָה רַעֲוִתִּיהָ בְּהָאֵי שִׁירְתָּא.
וּכְלַמְּאוֹן דְּזֹבֵי לְהָאֵי עַלְמָא, זֹבֵי לְמַחְמֵי לְמַלְכָא
מְשִׁיחָה אֶבְּתָקְוִינִי הַהְוָא כְּתָרָא, וּבְחַגִּירוֹ דְּזִוְינִיה, זֹזְבֵי
לְשִׁבְחָה אֵהָי שִׁירְתָּא תִּפְנוֹן, וְהָא אַוקִימְנָא מְלִי.

כִּיּוֹן דְּמַטִּי בֶּרֶגֶשׂ לְיִשְׁתְּבָחַ נְטַל קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַהְוָא כְּתָרָא, וְשַׁנְיִי לְיהָ קְמִיה, וּבְגַסְתָּה
יִשְׂרָאֵל שְׁרִיאָת לְאַתְּתָקְגָּא לְמִיתִי קְמִי מְלַכָּא
עַלְמָה. וּאַצְטָרִיךְ לְאַכְלָלָא לְהָ, בְּתַלִּיסָר מְבִילָן
דְּרַחְמֵי עַלְמָי, דְּמַגְהָזָן אַתְּבָרְכָת. וּאַיְנוֹ תַּלִּיסָר
בּוֹסְמִין עַלְמָין, בְּמָה דָאָת אָמָר, (שיר השירים ז) גְּרָד
וּבְרִפּוֹם קְנָה וּקְגָמוֹן וְגוֹ, וְהַבָּא אִינְנוֹ, שִׁיר, וּשְׁבָחָה,
הַלִּל, וּזְמָרָה, עֹז, וּמִמְשָׁלָה, נְצָח, גְּדוֹלָה, וּגְבוּרָה,
תְּהִלָּה, וּתְפִאָרָת, קְדוֹשָׁה. הָא תַּרִיסָר. וְלֹבֶתֶר
לְחַבְרָא לְהָבָהִיהָי, וּלוֹמָר וּמִלְכּוֹת, וְהָוָי תַּלִּיסָר.
בְּגַיּוֹן דְּאִיהִי מְתִבְרָכָא מְנִיחָה.

לשון הקודש

הַיּוֹם וְהַטְבִּיעַ אֶת כָּל מִתְחָנוֹת פְּרֻעה
לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָתוֹן הַכְּתָרָה וְשָׁם
וּפְרִשְׁיוֹן. וּמִשּׁוֹם בְּהָ אַזְרִיךְ אָדָם לְשִׁים
אָתוֹן לְפִנֵּי, וּבְגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל מִתְחִילָה
לְהַתְּתִּקְוֹן לְבָא לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן,
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּזְכָה לְרֹאות אֶת מֶלֶךְ
וּאַזְרִיךְ לְכַלֵּל אָתוֹתָה בְּשֶׁלֶשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת
הַמְשִׁיחָה בְּתָקְוִינִי אָתוֹן הַכְּתָרָה וּבְחַגִּירָה
כָּלִי וְנוֹנוֹ, וּזְכָה לְשִׁבְחָה שִׁירָה וּשְׁבָחָה
וּהַרִּי בָּאָרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים.
כִּיּוֹן שְׁמָנִיעַ אָדָם לְיִשְׁתְּבָחַ, נְטַל

וַיָּעֶל דָא אַצְטְּרִיךְ, בְשֻׁעַתָא דְאַתְּבֵילָת בֵּינֵיהוּ,
לְשֹׁוֹאָה לְבָא וַרְעוֹתָא בְּהָאִ, וְלֹא לִישְׁתְּעִי
כָּלֶל, דְלֹא לְפָסָוק בֵּינֵיהוּ. וְאֵי פָסִיק בֵּינֵיהוּ,
מִתְחֽוֹת גְּדָפִי קְרוֹבִיָּא נְפִיק חֲדָשָׁה וּקְאָרִי
בְּחִילָא וְאָמָר, פְּלִנְיא דֵי פָסִיק גָאוֹתָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, יִשְׂתָּצֵי וַיַּתְפַּק, דְלֹא יְחַמֵּי גָאוֹתָא
דְמַלְבָּא קְדִישָׁא, כַּמָּה דָאת אָמָר (ישועה יט) וּבָל יְרַאָה
גָאוֹתָה, בְּגַין דָאלִין תְּלִיסָר אִינְזָן גָאוֹת יְיָ.

מִבָּאָן וְלְהַלְאָה אֵל הַהוֹדָאות כו', דָא מַלְבָּא
עַלְאָה דְשַׁלְמָא כָּלָא דִילִיה, בְּגַין דָבָל הַנִּי
שְׁבָחוֹן אִינְזָן לְגַבָּה הַבְּנָסֶת יִשְׂרָאֵל בְּדַ מְשֻׁתְּבָחָא
בְּמִשְׁרִיכִיתָא דְלִתְתָּא. כַּמָּה דָאת אָמָר שִׁיר הַשִּׁירִים
אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה, לְמַלְבָּא דְשַׁלְמָא דִילִיה, מַתְמָן

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַלְלָה, וּמְרָה, עַז, וּמְמַשְׁלָה, נְצָח, גְּדוֹלָה,
גְּבוּרָה, וּתְפִאָרָה, קְדָשָׁה. הַרִּי שְׁנִים
עָשָׂר. אַחֲרָה כְּךָ לְחַבְרָה עַפְם וּלוֹמָר
וּמְלָכוֹת, וְהִיוּ שְׁלִשָּׁה עָשָׂר, מִשּׁוּם שְׁחִיאָה
מִתְּבָרְכָת מַהְמָה.

וְלֹכְנוּ צְרִיךְ בְשֻׁעַה שְׁנַכְלָלָת בֵּינֵיהם,
לְשִׁים בָּוּה לְבָב וּרְצֹן וְלֹא לְדָבָר כָּלֶל,
שְׁלָא לְהַפְּסִיק בֵּינֵיהם, וְאֵם מַפְּסִיק
בֵּינֵיהם, יוֹצָאת שְׁלַחַת אַחַת מִתְחַת
בְּנֵי הַכְּרוּבִים, וּקוֹרָאת בְּחִיל וְאוֹמֶרֶת:
פְּלֹזְנוּ שְׁהַפְּסִיק אֶת גָאוֹת הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ

וְלֹהֲלָא, (ישעה מה) יִזְכֵּר אֹור וּבָזֶר חַשְׁךְ עֹשֶׂה
שְׁלוֹם וּבָזֶר אֶת הַפְּלָל. וְהָא אַתְעֲרֵגָא בֵּיה, וְאַתְעַרְוָו
חֶבְרִיאִיא דְהַנִּי אִינְזָן תִּקְוָגִין דְעַלְמָא עַלְאָה. (אל אַדוֹן).
אַל בְּרוֹדָה: תִּקְוָגִי דְעַלְמָא תִּתְאָה, דְאִינְזָן עָשָׂרִין
וְתִרְיֵין אַתְּזָן זְעִירִין, בְּגִין דְאִית אַתְּזָן רְבִרְבָּן,
וְאַתְּזָן זְעִירִין. אַתְּזָן זְעִירִין, מְעַלְמָא תִּתְאָה. אַתְּזָן
רְבִרְבָּן, מִהְהֹא עַלְמָא דְאָתִי.

בְּכָלָא אִינְזָן רְבִרְבָּן, אִינְזָן רְבִרְבָּן בְּגַרְמִיָּהו. פֶּר
(לט) אַתְּזָן יְחִידָאִין אִינְזָן רְבִרְבָּן (נ"א דבר ונוקבא
פְשִׁיטָה) דָבֶד לֹא פְשִׁיטָן יְתִיר, אִינְזָן אַתְּזָן כָּל אֶת
וְאֶת בְּרַתִּיכָא דְהַזִּי לֵיה, כְּגֻון שְׁבָחָא דְשִׁבְתָּה דְאִינְזָן
אַתְּזָן דְשִׁבָּח, אַל אָדוֹן עַל כָּל הַמְעָשִׂים, בְּרוֹדָה
וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׂמָה. אַלְיָן אַתְּזָן בְּחִמְשׁ חִמְשׁ
תִּגְיָין, דְאִינְזָן חִמְשִׁין תִּרְעִין דְעַלְמָא דְאָתִי.

לשון הקידוש

לְמֶלֶךְ שְׁהַשְׁלָום שָׁלו. מְשָׁם וְהָלָא -
יִזְכֵּר אֹור וּבָזֶר חַשְׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבָזֶר
אֶת הַפְּלָל. וְהָרִי הַתְעַרְרָנוּ בְּזָה,
וְהַתְעַזְרָרוּ הַחֶבְרִים שָׁאַלְהָם תִּקְוָגִי
הַעוֹלָם הַעַלְיוֹן (אל אַדוֹן).
אַל בְּרוֹדָה - תִּקְוָגִי הַעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן,
שָׁהָם כְּבָב אֲוֹתִיות קְטָנוֹת, מִשּׁוּם שִׁישׁ
אֲוֹתִיות גְּדוֹלוֹת וְאֲוֹתִיות קְטָנוֹת.
אֲוֹתִיות הַקְּטָנוֹת מִהְעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן, שָׁהָם